

ANTOLOGIA TEKSTÓW SLAMERSKICH

S
L
A
M

LITERUFKA
W JAROCINIE!

The background of the cover is a light blue color, overlaid with several thick, expressive brushstrokes in vibrant blue and orange-red. These strokes are curved and layered, creating a sense of movement and energy. The text is centered and rendered in a bold, dark grey sans-serif font.

ANTOLOGIA TEKSTÓW SLAMERSKICH

**LITERUFKA
W JAROCINIE!**

Redakcja
Wojciech Kobus

Korekta
Wojciech Kobus

Skład, łamanie
Dagmara Swierkowska

Autorka koncepcji graficznej
Dagmara Swierkowska

Poznań 2019

Wydawca
Fundacja KulturAkcja
ul. Marii Curie-Skłodowskiej 2a/4 64-500 Szamotuły
e-mail: fundacjakulturakcja@gmail.com
facebook.com/fundacjafka

Projekt zrealizowany dzięki wsparciu Gminy Jarocin

Rzeczospis

Słowowstęp

4

Awałsia Askrobmysz

5

Nadważkość

7

Noicozłego

11

Sosnanurka

14

Tomasz z Bydgoszczy

17

Wania

20

Wilczuś

27

Wojtek

29

Słownostęp

Rok 2019 właśnie przechodzi do literackiej historii Jarocina. Za sprawą cyklu Literufka w Jarocinie! w stolicy polskiego rocka odbyły się pierwsze turnieje slammerskie, a także pierwszy slam w historii Jarocin Festiwalu.

Przyciągnęły one uczestników w różnym wieku, których bez wątpienia łączyło zainteresowanie słowem mówionym. Nie raz przy wspólnym stole pracowali ze sobą seniorzy, dorośli i młodzież szkolna. Uczestnicy warsztatów odgrywali scenki, improwizowali na zadany temat, ćwiczyli dykcję doskonaląc prezentację tekstu. Podczas pracy nad formą nie zapomnieliśmy o samej treści utworów. Za punkt wyjściowy dla naszych tekstów służyły obrazy, wycinki z gazet, ulotki z leków, didaskalia nieznanymi dramatów, a także teksty samych warsztatowiczów.

Uczestnicy nie bali się później zaprezentować swoich utworów w trakcie turniejów slammerskich.

Cieszymy się niezmiernie, że udało się zarazić mieszkańców Jarocina slammem, tą coraz bardziej rozpoznawalną w Polsce formą sztuki współczesnej.

W zbiorze prezentujemy teksty powstałe na warsztatach, pokazują one, że poezja wciąż może być narzędziem komunikacyjnym, odzwierciedlającym rzeczywistość.

The background of the page is a light blue color, overlaid with numerous thick, expressive brushstrokes in two colors: a vibrant blue and a warm, terracotta orange. These strokes are curved and layered, creating a sense of movement and depth. The text is positioned in the upper-left quadrant of the page.

Awałsia
Askrobmysz

Ginekomastia

Należy tymczasowo zaprzestać przyjmowania tego leku.

Natychmiast.

Nie zwrócisz się tam w razie wątpliwości.

Nie skonsultujesz tego z żadnym z ciał.

Niebieski.

Sprawdziłaś czy aktywność enzymów wątrobowych uległa już zwiększeniu?

To tylko siedem dni.

Kwas fusydowy nie pozwoli wyjść z domu, z pokoju, z łóżka.

Z siebie.

Nie należy przyjmować tego leku, jeśli pacjent pochodzi z Azji.

Czy pacjent regularnie spożywa alkohol?

Czy stosuje skuteczne metody zapobiegania ciąży?

Czy ma uczulenie na rozuwastynę?

Czy ma alergię na czas przeszły niedokonany i przyszły prosty?

Nie je mięsa, nie pije mleka, czy kocha psy i koty?

Czy jest mężczyzną?

Czy może być kobietą?

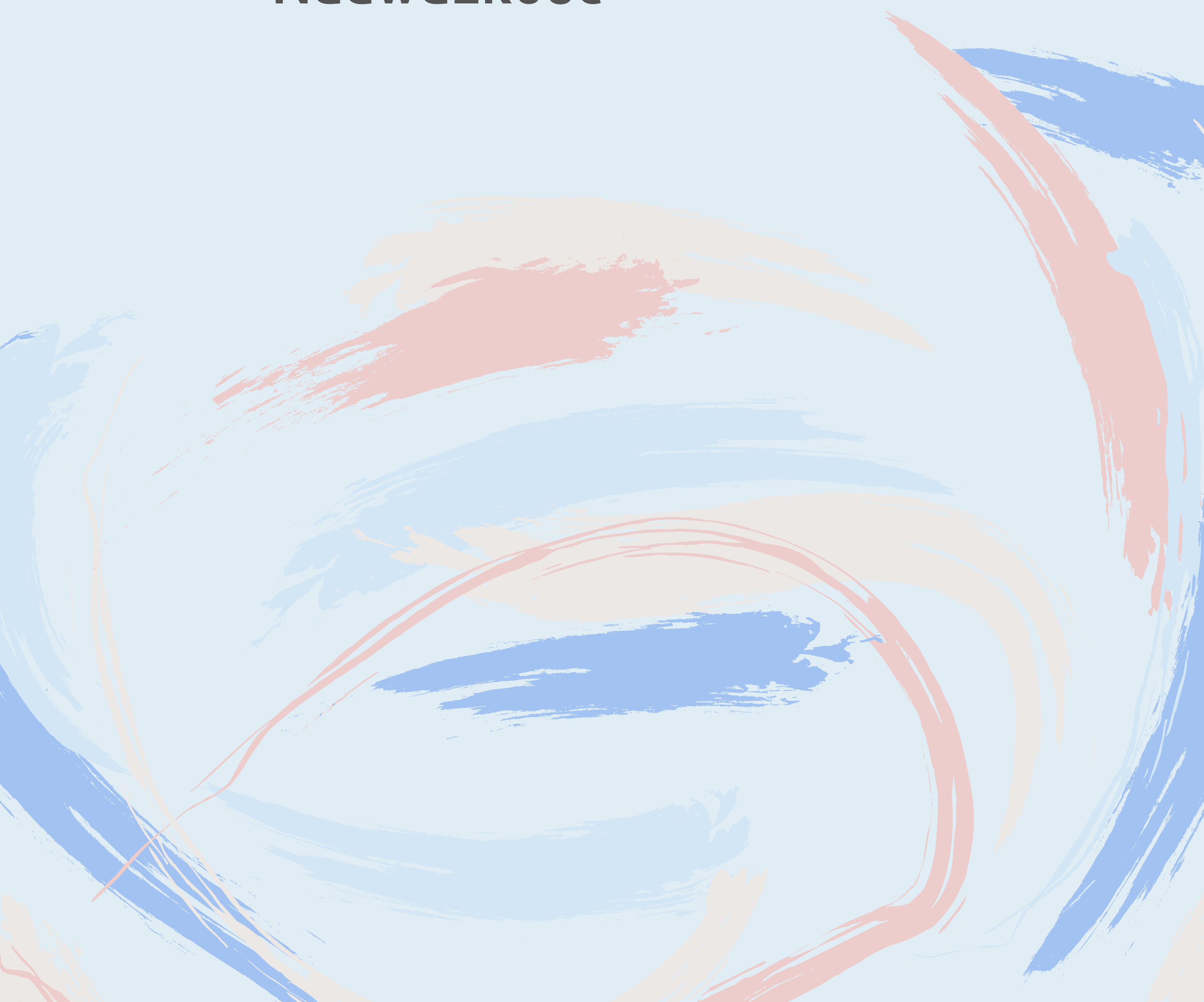
Jaka jest odpowiednia doza leku, by móc oddychać?

Bez obaw,

Bez niewydolności ulic, osób, idei, płuc.

Jaka jest dawka?

Nadwaga

Przeestroga przed trzynastym

Uwolnić serca od stron zapisanych myślami
uczonych ślęczących godzinami
nad przezroczystymi ustawami
Gęstnieje potok wyrzucanych z ust wojsk piechoty
Obrośnięte kurzem, zatrzymane w czasie
powykrzywiane cenzorów twarze

Czekające na odwilż, ciało Lenina
W tej wyśmienitej kombinacji spisku
Lśni złota odznaka dzielnego lwa
Wśród zbiegowiska dwunożnych postaci
Personalnie pozbawieni godności

Paranoje

Patrzę na wasze więzienia
Na biało czarne pasy
Z myślą że mogłabym być z wami
Ostatnimi siłami się bronie
W natłoku zbędnych informacji
Media kreujące prawdę
Zakłamanie kolorowe postacie
Co słowa wyłaczają jak armię
Niezwykle ważne?
Jak idą poszukiwania najważniejszego obywatela
A kogo to w ogóle obchodzi?
Janusza spod piątki co własnego życia nie ma?
Tylko się cieszy że trzynastka na koncie
a ta co jej zawsze mile słowa szepcze
i przypadkiem ręce pod spódniczkę wkłada
milczy na zachryści
Tuż po tym wspaniale wieści
Kolejne deformy rządowe
I hajs co się przecież wszystkim należy
Bezmyślnie przyklaskujesz
Temu co w czarnym garniturze

Stoi na piedestale
I mówi
A jad z ust mu kapie
I kolejny raz zatruwa ci duszę
Ty ślepo za nim jak kura
Nie przyjmujesz oskrżeń
Brniesz w amoku
Bez opamiętania
Najwyższy czas to zatrzymać
Na co ty głupcze czekasz
Aż cię postawią przed sąd ostateczny
Zamilkną niebiańskie zastępy
A sam Azrael wyda wyrok na niewiernych
Ludzkich słuźebnikach
Co za dobro najwyższe uważają dobro,
Pana kierownika

The background of the page is a light blue color, overlaid with several thick, expressive brushstrokes in shades of blue and orange. These strokes are curved and dynamic, creating a sense of movement and energy. The word "Noicoztego" is centered on the page in a bold, black, sans-serif font.

Noicoztego

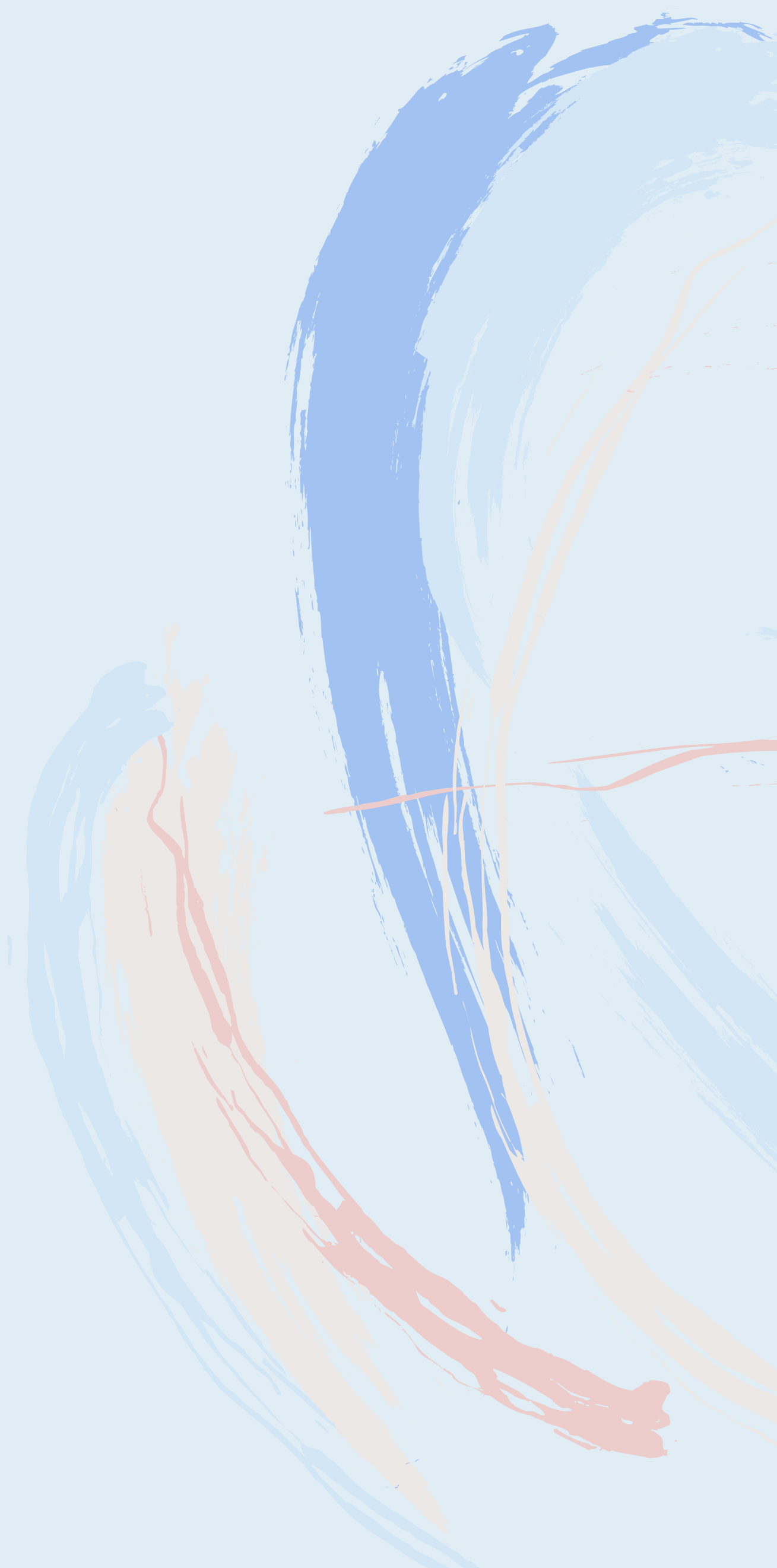
Wieszczu jeden (szesnastka)

zapętlony własnym losem pewien człowiek z pewnym planem
dążył wielkich ideałów pomijając wciąż te małe
chciał być wieszczem narodowym kiedy pierwszy wiersz napisał
był to zwykły nieforemny rymowany bzdet o niczym
częstkę życia temu oddał by go zanieść siostrom braciom
brak zainteresowania kazał przejrzeć mu na oczy
i po roku oświecony się odezwał w takich słowach

musisz mieć ten dystans siebie bo inaczej nie osiągniesz
nic dobrego kiedy pasja jest jałowa albo kona
ile osób przecież chciało być strażakiem czy lekarzem
ilu to się nie udało ilu szczęścia nie znalazło
choć co chcieli wykonują by pieniądze mieć i respekt
ile rodzin się rozpadło bez przyczyny tak po prostu
a pytanie pozostało czy zawierzyć ideałom
o tym myślę i się dziwię przecież mam ich całe mrowie
jednak siedzę nic nie robię konsekwencji zalękniony

życie kadrem z telenowel takim głównem obrastamy
z przeświadczeniem że gdy przetrę oczy dłońią to ucieknę
mając dosyć przewidzenia jak się zmienia wszystko w bajkę
kolorową tak, to głupie ale ręka uściśnięta
paranoi pazurami nie zostanie wyciągnięta
przecież w bajkach żyją smoki zabijając zwykłych ludzi
lub jak w bajkach dla dorosłych nie dożyję końca nocy

pusta mowa puste oczy my roboty zaprzęgnięte
do powozu matki polki wycyckanej przez rządzących
smutna sprawa kiedy widzę jak przez zęby zaciśnięte
płyną jęki żywej nędzy tak więc zatykamy uszy
zastaniamy się od świata póki ktoś nam nie podpowie
że trybikiem w nim jesteśmy i gdzie możesz uciec, powiedz...

The background of the page is a light blue color with several large, expressive brushstrokes in shades of blue and orange. These strokes are curved and layered, creating a sense of movement and depth. The text is centered on the page.

Sosnanurka

...

Co ma zrobić historia,
by nie trącić myszką,
by się nie powtarzać?

Kawa – dobra dla wszystkich
i na wszystko;
Jak syrop na kaszel.

Ale historii nie uratuje
Ni suma szczęśliwych przypadków,
Ni poeci z piórem i kałamarnicą.

Czasomierz

Przemijanie, nic-nie-trwanie, czas.

Czas płynie

Czas pędzi

Czas ucieka

No i co?

Trzeba gonić go!

Tak mówią...

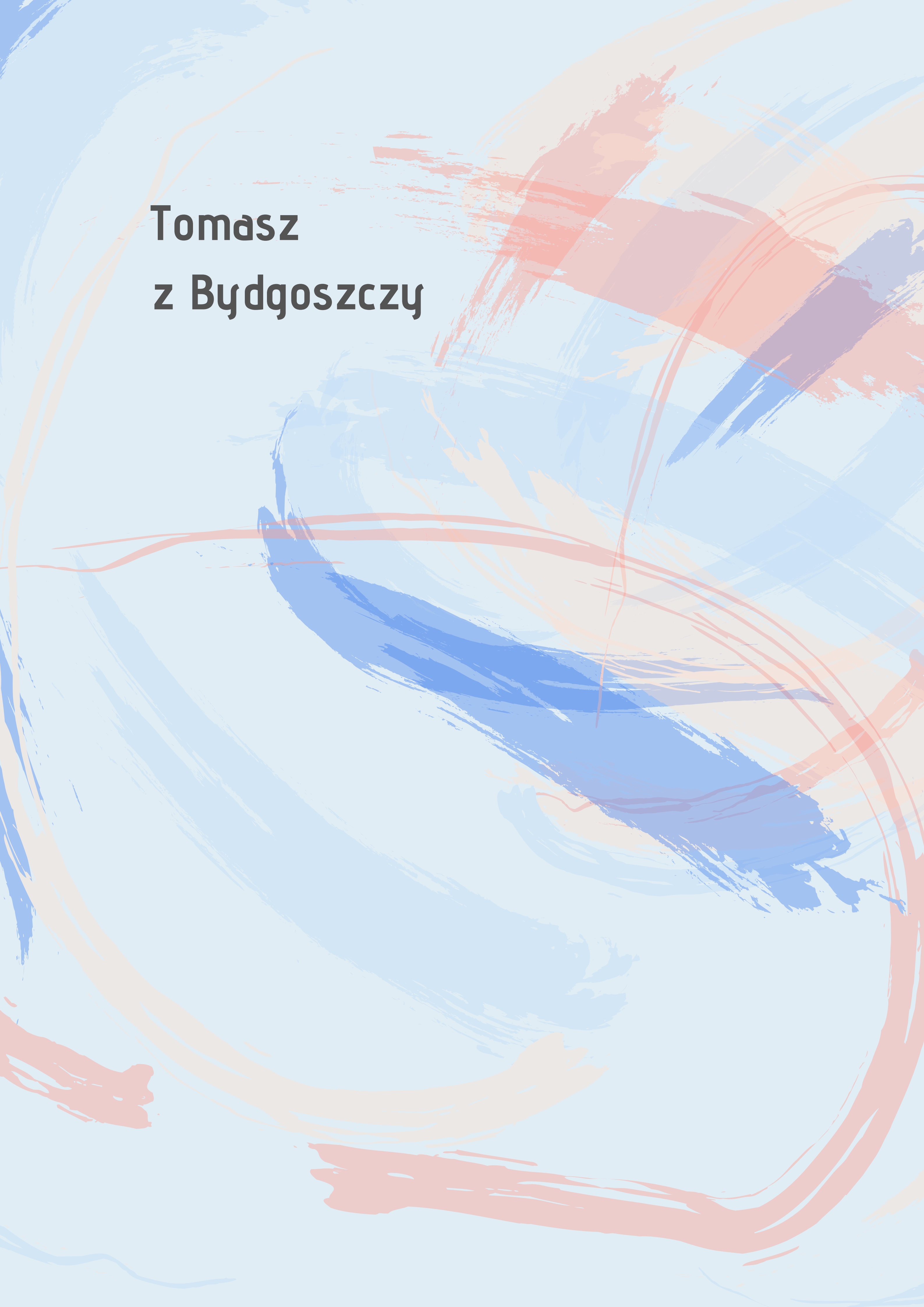
Tylko po co?

Przecież na wszystko jest odpowiedni
czas.

I miejsce.

No, miejsce przynajmniej jest zawsze na
miejscu;
umie się znaleźć.

I dlatego na miejscu nikomu nie zależy
Ale każdy chce mieć swój czas.

The background of the page is an abstract composition of thick, expressive brushstrokes. The primary colors are a vibrant blue and a warm, terracotta orange. The strokes are layered and overlapping, creating a sense of movement and depth. Some strokes are broad and sweeping, while others are more delicate and linear. The overall effect is dynamic and artistic, suggesting a creative or intellectual theme.

**Tomasz
z Bydgoszczy**

Człowiek w pustym mieszkaniu

Dzisiejszej nocy padł Filuś –
nasz przyjaciel jak opiekun,
nasz uspokajający towarzysz.

Chociaż w młodości przypominał raczej
zbzikowanego pokémona,
to wyrósł w końcu nie tylko na pięknego,
lecz również na mądrego,
poważnego,
dostojnego
i naprawdę wspaniałego
kota,
jakiego w swych szeregach nie powstydziłby się
nawet sam Jarosław Aleksander –
wielki strateg,
wizjoner
i prawdziwy mąż stanu.

Filuś był z nami w moim domu rodzinnym
przez ponad piętnaście lat,
i choć są tam jeszcze inne zwierzaki, które zresztą
bardzo pięknie wczoraj go pożegnały,
to spodziewam się teraz po nim tego
szczególnego rodzaju braku,
który ściska gardło oraz
– choćby z nieba lać się miał niemożebny żar! –

pustki,

która

niesie

chłód.

The background of the page is a light blue color, overlaid with several large, expressive brushstrokes in shades of blue and orange. These strokes are curved and layered, creating a sense of movement and depth. The word "Wania" is centered in the middle of the page in a bold, black, sans-serif font.

Wania

***[chodzę w nieskończoność]

chodzę w nieskończoność
podobno wilki gdy są zestresowane
chodzą w ósemkę
chyba jestem jakimś krzywym wilkiem
w nieskończoność próbującym zjeść się od ogona

biegnę w nieskończoność
podobno wilki w niewoli
biegają w ósemki by się uspokoić
ja mam nieskończenie ciasną klatkę
i nigdy nie zaznam spokoju

z lotu ptaka wolnego
któremu wilki nie odgryzły jeszcze skrzydeł
nie widać różnicy
nieskończoność minus osiem

chciałbym jechać w nieskończoność
do wewnątrz
ku horyzontowi zdarzeń czarnej dziury wilczego głodu

w marzeniach których nie mam widzę
piękną prostą pustą drogę przez las
którą spłoszony wilk może uciekać
w nieskończoność

nieskończoność identycznych drzew
zagląda w biegu w okna pociągu
lubię pociągi
koła o szynę grają dziwny marsz
w takcie osiem na nieskończoność
nieskończoność nieskończoność nieskończoność

osiem osiem osiem
wołam nagłym piskiem hamulców
wołam gwizdem lokomotywy
wołam dzwonkiem opuszczanego szlabanu
który mógłby opaść dziś
ale będzie opadać osiemdziesiąt lat

lecę między chmurami
przypominającymi gotową do ataku sforę
wilków wyjących wiatrem

lecę ale nie jestem wolnym ptakiem
ani zniewolonym wilkiem
tylko zwykłym tchórzem

chcę uciec bardzo daleko stąd
do argenty
do nanqijali
na wielką ucztę zwycięstwa

międzylądowań może być tylko osiem
a może być nieskończoność
nieważne

horyzont nadal daleko

Dekadencko trochę zbyt

mam dziewiętnaście lat i jestem grafomanką
nie pisałam od ponad roku
teraz znowu piszę bo muszę
i can get no satisfaction ale bez tego nie żyję

tak chyba musi się czuć miłośnik
słonecznych kubańskich cygar
z łzami w oczach łamiąc ustnik
w kolejnej podłej fajce *białomorkanał*

a białe morze jest zimne
a białe wiersze rasistowskie
a wolne pisze się za szybko
więc ich nie lubię choć *wolność kocham i rozumiem*

to lubię - lubię to

chwytam noc
ściskam ją mocno w garściach
wolnych rąk
już mi na dzień nie starcza

to lubię - lubię to

chodzić w mżawce i w głanach
po wildzie po zmroku
sama się prosząc
sama nie wiem o co
dead kennedys w słuchawkach zagłuszą szary szumy tła
sza

to lubię - lubię to

wdychać ciepłe opary fioletowego dekadentyzmu
skraplającego się na twoim ciele
tracić kontrolę
wolę
upajać się upijać upadać

to lubię - lubię to

robię głupie rzeczy i dobrze mi z tym
dobrze mi z tym
dobrze mi
dobrze
do

to lubię - lubię to

ale nie dziwię się

że nie chcą mi wierzyć że ja nic nigdy

że żółte zęby i wory pod oczami to tak od życia

że z narkotyków to ja tylko te witkacego

ewentualnie leki z poradni leczenia bólu istnienia

(pięćdziesiąt tabletek paracetamolu

za cztery dziewięćdziesiąt dziewięć bez recepty

powinno pomóc przy kolejnym nieznośnym

klasterze weltschmerzu)

to nic osobistego

to tylko *patostream* świadomości

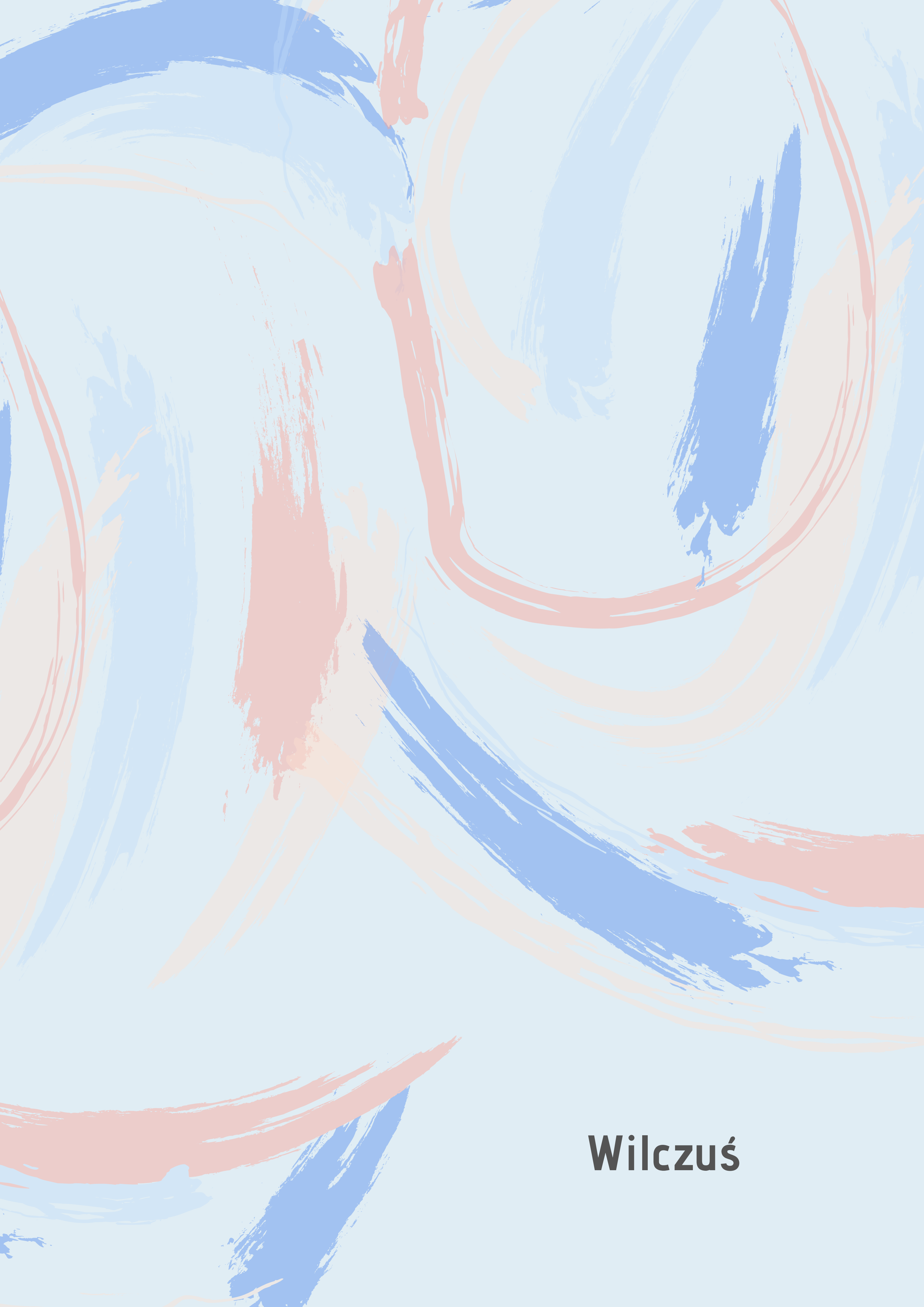
niehonorowe nierytualne ale zawsze

wypatroszenie się przed publiką

obrzydliwe dla lepszego efektu

to nic osobistego

w końcu w środku wszyscy mamy takie samo gówno

Wilczuś

Wyłączyli nam prąd

Była 17:00 gdy oglądałam film
kiedy nagle... wszystko zgasło!

NO NIE awaria!

Proszę państwa, tak być nie może!

I to w takim momencie! Mamy XXI w., a technologia
jest tak dobrze rozwinięta, że założę się, że da się to
załatwić inaczej!

No ok, rozumiem, nie chce im się.

Ale, no błagam, nie wtedy gdy oglądam film!

Nie czuję się zbyt pewnie w ciemności,
ale na szczęście mam kota, w dodatku czarnego.
Tylko, że teraz wcale go nie widać.

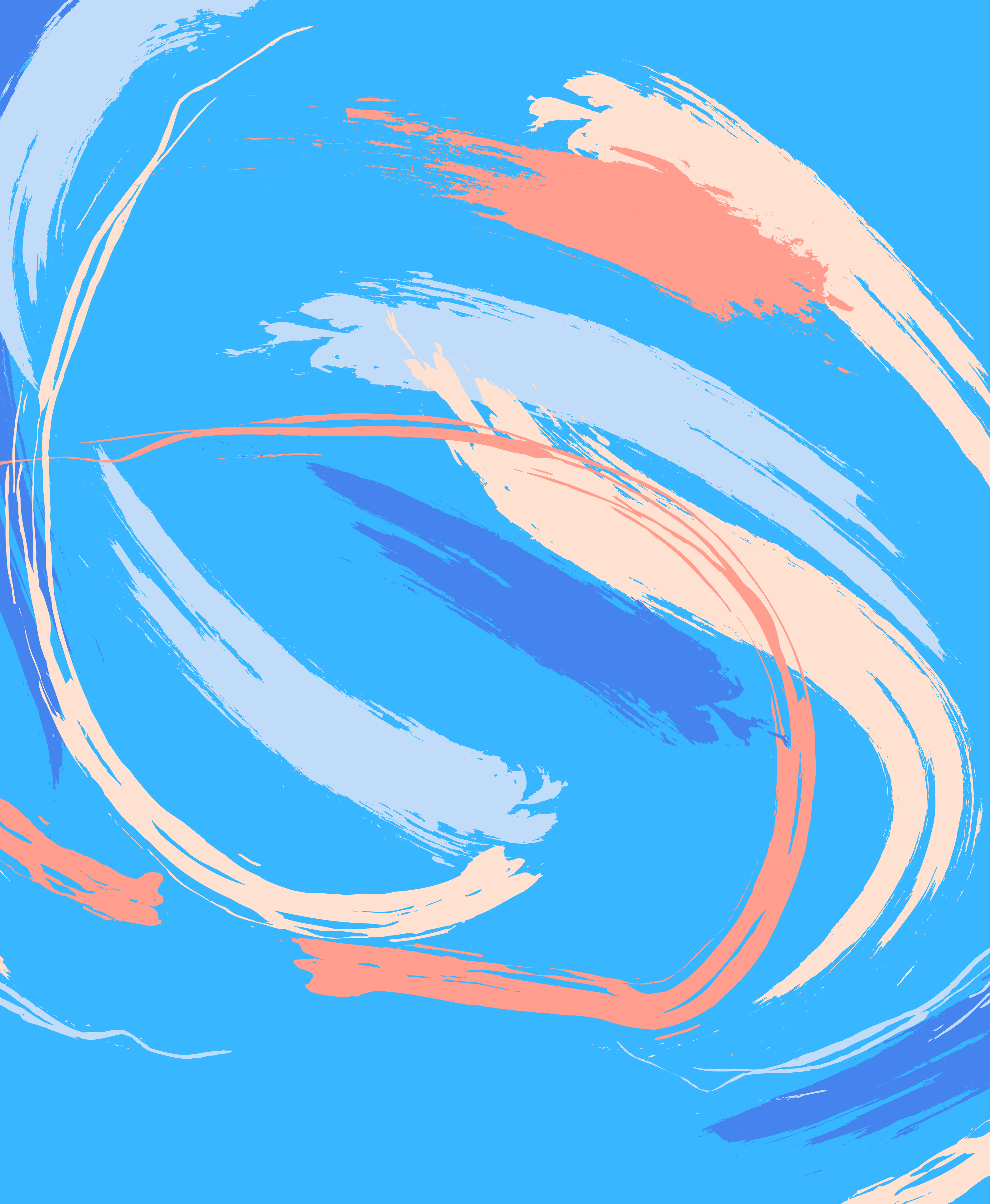
Użyłam zaklęcia rozświetlającego;
przynajmniej jest jakiś pożytek z bycia czarownicą,
no i nauczyłam się czegoś z tych mugolskich filmów;
Harry Potter wierny przyjaciel
starego głupca Dumbledore'a.

The background of the page is a light blue color, overlaid with several large, expressive brushstrokes in shades of blue and orange. The strokes are thick and have a textured, painterly quality, creating a dynamic and abstract composition. The word "Wojtek" is centered in the upper half of the page.

Wojtek

***

Człowiek zagubiony w oczekiwaniu
Nieświadom świata wokół
Nieświadom tłumów pędzących
I sunących powolnie wprzód
Czeka
Sam ściska swoje powieki
Nie podąża
Nie chce podążać
Zatrzymany w nurcie
Samotny w oczekiwaniu
Samotny wśród ludzi i budynków
Cichy w gzmocie ulicy
Dawno i długo odległy
Niezmienny w oczekiwaniu

PARTNERZY WYDANIA:

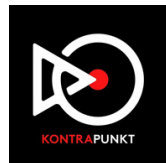

JAROCIN

Projekt współfinansowany
ze środków Gminy Jarocin

Spichlerz
Polskiego
Rocka
Jarocin

/ fundacjafka